

BELUŠA

Leží v Považskom podolí. Prvá zmienka o obci je z roku 1370. Beluša je jednou z najväčších a najľudnatejších obcí na Slovensku. Silné osídlenie tu bolo už od mladšej doby kamennej (4. tisícrocie pred n. l.). V lokalite Beluša-Hradiste bolo nájdených viac ako 70 slovanských mohýl z 8. - 9. storočia s náležiskami kostí, železných predmetov a drevených základov opevnení.

V strede Beluše stojí klenot stredovekej kirkevnej architektúry – malý neskororománsko-gotický kostolík sv. Anny z druhej polovice 13. storočia Pôdorys a okná sú ešte románske, portál kostolíka je už ranogotický. V interiéri sa nachádzajú zvyšky fresiek. Patrí k najstarším zachovaným stavbám na Slovensku.

Monument piatich prstov vedľa Domu smútku je symbolom piatich tragických udalostí, ktoré postihli Belušu (povodeň v roku 1823, veľký požiar v roku 1827, cholera v roku 1831, neúroda a hlad v roku 1847, svetové vojny v 20. storočí). V časti Hloža nájdete kaplnku sv. Jana Nepomuckého z roku 1766 s barokovou sochou tohto svätca. Na okraji obce, smerom na Visolaje, sa nachádza starý, zabudnutý židovský cintorín. Renesančný katolícky farský kostol sv. Alžbety Uhorskej z roku 1560 bol vybudovaný z pieskovca. Zaujímavovia o turistiku, môžu využiť turistické chodníky od Beluškých Slatín (červený, modrý, zelený 1, zelený 2, žltý). Južne od Beluškých Slatín nevynechajte skalnatú tiesňavu Belušské vráta.

DOHŇANY

Obec leží na styku Javorníkov a Bielych Karpát v doline Bielej vody. Prvá písomná zmienka o obci je z roku 1471 (Dohňanye). Patrila pod lednické hradné panstvo.

Skala Vieska v katastri obce je archeologickým dokladom osídlenia z obdobia púchovskej kultúry (2. storočie pred n.l. – 2. storočie n.l.). V obci sa nachádza národná kultúrna pamiatka - neorománsky kostol sv. Cyrila a Metoda dokončený v roku 1865. Pri návšteve nevynechajte pamätnú izbu obce Dohňany – vznikla rekonštrukciou starej kamennej školy v centre obce. Obsahuje dokumenty, predmety a fotografie zo života obce v minulosti aj v súčasnosti. V tej istej budove sídli aj Česko-slovenské regionálne informačné a spoločenské centrum Púchovskej doliny. V časti Zbora je možné vidieť chránené tzv. „zboreské lipy“. Najväčšia má obvod kmeňa 600cm a výška 27 metrov, vek približne 330 rokov. Ďalšie dve majú obvod kmeňa 350cm a 324cm a vek cca 240 rokov a cca 190 rokov.

V obci sú živé folklórne tradície. Oblúbené sú hodové slávnosti pri príležitosti sviatku sv. Cyrila a Metoda. V lokalite obce Dohňany, v juhozápadnej časti, v pohorí Biele Karpaty sa nachádza náučný chodník Tri skaly (13 km). Je vhodný pre peších, cyklistov aj bežkárov. Vedie k drevenej rozhladni (Rozhľadňa Púchovskej doliny) na Tlstej hore (651m n.m.) a k trom skalným útvarom (Lazovská skala, Čertova skala, skala Vieska). Tradiáciu má Dohňanský silvestrovský turistický pochod – každoročné turistické stretnutia, ktorých cieľom je rozhľadňa na Tlstej hore.

DOLNÁ BREZNICA

Leží na severozápade Bielych Karpát, v dolnej časti Lednickej doliny, ktorú vytvorila riečka Lednica. Prvá zmienka o obci je z roku 1388 (Breznycze). Najprv boli obce Dolná a Horná Breznica spojené, od roku 1471 sa už spomínajú dva obce. Oplatí sa vidieť kostol a kaplnku sv. Anny. Obcou prechádza modrá cyklotrasa.

DOLNÉ KOČKOVCE

Obec leží v severnej časti Ilavskej kotliny na nízkych terasovitých náplavách Váhu, v tesnej blízkosti Púchova.

Obec sa prvýkrát spomína v roku 1332 (Hoczak), v roku 1407 ako Alsow Hochk. V roku 1462 sa spomínajú už susediace obce Horné a Dolné Kočkovce. Archeologické nálezy svedčia o mimoriadne rozvinutej hrnčiarскеj výrobe. V minulosti bola obec dôležitým centrom obchodu so soľou a keramikou. Nachádzal sa tu kráľovský soľný sklad. V novom kostole (dokončenom v roku 2001) sú dva zvony – nazvané „Peter a Pavol“ a „Jozef a Martin“. V obci sa nachádza vodná elektrárneň.

Kostol sv. Anny v Dolných Kočkovciach

HORNÁ BREZNICA

Leží na severovýchodnom okraji Bielych Karpát. Prvá zmienka o obci je z roku 1388 (Breznycze). Administratívne patrila do lednického panstva. Pri návšteve nevynechajte kostol a kaplnku. Cez obec vedie turistická značka do Lednice (k Lednickému hradu) a k Vršateckému Podhradiu.

HOROVCE

Ležia v údolí medzi Bielymi Karpatmi a Strážovskými vrchmi v severnej časti Ilavskej kotliny na nízkej terase Váhu. Je to jedna z najstarších obcí v Púčovskom okrese. Prvá písomná zmienka je z roku 1259 (Villa Gourc). Mala kolonizačný charakter – žili v nej hlavne českí, moravskí a poľskí kolonisti. Dominantom obce je renesančný kaštieľ z roku 1312, v rokoch 1594 a 1797 dostavaný. Pozoruhodné sú lomené oblúky klenieb a hrubé múry. Ku kaštielu patrí rozsiahly (4 ha) angréodá park. Predpokladá sa, že je to jeden z najstarších parkov na Slovensku vôbec. V parku nad cestou stojí trojpoľsný obelisk. Na jednej z jeho strán je nápis: Funon sum est is nom eritis nemo imortalis (Boli sme a nie sme. Ste a nebudete. Nikto nie je nesmrteľný). Pri návšteve obce nevynechajte kamenný kostol Najsvätejšej Trojice na Hôrke (zrenovovaný v roku 1627). Cez obec prechádzajú cyklotrasy (002 a modrá 1).

KVAŠOV

Leží v severnej časti Bielych Karpát, v doline rovnomenného potoka. Prvá písomná zmienka o obci je z roku 1471 (Quazzow).

V okolí obce sa nachádzajú lokality dôležitých archeologických nálezov - nálezy sídliska lužickej kultúry z mladšej doby bronzovej a púchovskej kultúry. Na vrchu Ostrá Hora (492m n.m.) sa nachádzalo výšinné hradisko z neskoršej doby bronzová a staršej dobe železnej. Cez obec prichádza cyklotrasa (modrá 1).

LAZY POD MAKYTOU

Sú najdlhšou obcou Púčovského okresu. Ležia na rozhraní Bielych Karpát a Javorníkov, tiahnu sa v dĺžke 14km údolím Bielej vody od obce Lúky až po hranicu s ČR. Obec sa prvýkrát sa spomína v roku 1598 (Possessio Laz). Založili ju potomkovia valašských (moravských) rodín. Názov Lazy pod Makytou obec získala až v roku 1927. Dovtedy sa niekoľko storočí nazývala Lazy. Príčlenená obec Dubková sa spomína od roku 1475 (Dwbkowa Lehotha).

V obci je evanjelický chrám z roku 1846 s neogotickými prvkami a menší rímskokatolícky kostol Narodenia Panny Márie z roku 1801. Zvony z roku 1721 v ňom pochádzajú z predošlého rímskokatolíckeho dreveného kostola. Nachádza sa tu tiež Pomník padlých Mladoňov, vyhlásený za národnú kultúrnu pamiatku. Okolie obce je oblúbenou chalupárskou oblasťou, na hranici ČR a SR sa nachádza rekreačná oblasť Kohútka-Portáč. Obcou prechádza cyklotrasa 5314 a turistické chodníky 5586 a 8590. Navštíviť môžete aj prírodnú rezerváciu Čertov.

Obec je dôležitým lyžiarskym strediskom. Skí centrum Čertov má 7 upravených zasněžovaných zjazdoviek rôznej náročnosti (s celkovou dĺžkou 5,4 km) a 5 vlekov. V letných mesiacoch je v prevádzke BIKE PARK. K dispozícii sú dve trate - DH a Freeride.

LEDNICA

Obec leží v údolí Bielych Karpát. Prvá písomná zmienka je z roku 1259. V roku 1465 uhorský kráľ Matej Korvín povýšil obec na kráľovské mesto a dal mu erb. V roku 1650 sa v obci zdržieval Jan Amos Komenský. Archeologické nálezy v Lednici a okolí sú z obdobia lužickej kultúry, púchovskej kultúry, z doby rímskej a z mladšej doby bronzovej (žiarové hroby, drobné predmety).

Časť histórie Lednického hradu je viazaná na osobu Michala Telekešiho, ktorý viedol lúpežné bandy, falšoval platidlá a pečate a dopúšťal sa viacerých kriminálnych činov. Bol popravený 3. apríla 1601 v Bratislave.

V obci sí pozrite barokový kostol sv. Jana Nepomuckého (1735), starú gazdovskú pálenicu, Katarínkin prameň. Zrúcanina Lednického hradu je, žiaľ, od 2004 pre verejnosť uzavretá.

Pri návšteve obce nevynechajte prírodné rezervácie Lednické Bradlo a Lednické skalky. Okolie obce ponúka veľa možností pre turistiku a cykloturistiku. Môžete využiť cyklotrasy (modrá 1) a turistické chodníky 2692 a 5582.

PÚCHOV

Mesto leží v doline stredného toku Váhu a severnej časti Ilavskej kotliny na rozhraní Bielych Karpát, Javorníkov a Strážovských vrchov.

Súradnice mesta Púchov: 49° 07′ severnej šírky 18° 20′ východnej dĺžky﻿ / ﻿49.117° severnej šírky 18.333° východnej dĺžky﻿ / 49.117; 18.333

Mestský park v Púchove

Púchov tvoria mestské časti: Púchov, Horné Kočkovce, Hoština, Hrabovka, Ihršte, Nosice, Vieska Bezdedov.

Územie mesta bolo osídlené už v paleolite (staršej dobe kamennej). Nálezy na Púchovskej skale svedčia o osídlení od mladšej doby kamennej po dobu rímsku. Prvá písomná zmienka o Púchove je z roku 1243. V roku 1470 sa Púchov stáva mestom. Od roku 1649 je mesto držiteľom jarmočných práv, čo významne prispelo k rozmachu obchodu v Púchove.

Za zakladateľa mesta (približne v roku 1100 nášho letopočtu) je považovaný veľmož Puch. Potomkami rodu Puch boli neskorší príslušníci rodu Púchovský, predchodcovia rodiny Marczibányi. Pri návšteve mesta si pozrite barokovo-klasicistický Župný dom (Landhaus) z 18. storočia, ktorý je dnes sídlom Múzea Púchovskej kultúry a nachádzajú sa v ňom aj reprezentatívne a obradné priestory mesta. Ďalšími pamiatkami sú evanjelic-

Mestský park v Púchove

LEDNICKÉ ROVNE

Obec leží na severe Ilavskej kotliny na pravom brehu Váhu.

Prvá písomná zmienka o obci je z roku 1372 (Rowne). Patrila pod panstvo Lednica. V roku 1892 bola v obci vybudovaná sklárňa a život obce sa pevne spojil so sklárskym priemyslom. Súčasná obec vznikla zlúčením Rovní a Prečínskej Lehoty v roku 1925. Dominantom obce je renesančný kaštieľ s anglickým parkom v jeho okolí s množstvom dobre zachovanej záhradnej architektúry a jazierkom. V parku sa natechal prvý slovenský hráný film (Unos, réžia Eduard Schreiber). V obci je Slovenské sklárske múzeum, v ktorom môžete vidieť jeden z prvých strojov na zdobenie skla. V obci tiež nevynechajte kostol, chrám bohyne Minervy, kaplnku v Mednom, gotickú bránu, vyhladkovú vežu kostola z roku 1751, mauzóleum J. Schreibera, sarkofág grófa Aspremonta, mauzóleum Medné, či chránené stromy v parku. Cez obec prechádza cyklotrasa 002 a turistický chodník 5582.

LÚKY

Obec leží na rozhraní Bielych Karpát a Javorníkov, v údolí rieky Biela voda. Obec bola založená začiatkom 13. storočia. Prvá písomná zmienka o obci je z roku 1471 ako Lwchky (Lúčky) a Welyke Lwchky (Veľké Lúčky). V obci stojí rímskokatolícky kostol sv. Bartolomeja z 15. storočia (s prvkami slohu starorománskeho a gotického), barokovú podobu dostal v roku 1792.

Lúky sú domovskou lokáciou najväčšieho slovenského hudobného nástroja – pastierskej bezdierovej fujary trombita, ktorá dosahuje dĺžku až 550 – 600 cm. Obec má živé folklórne tradície, napr. každý rok sa tu uskutočňuje stretnutie heligonkárov. Cez obec prechádza cyklotrasa 5314.

ký kostol, pamätná fara na Moravskej ulici (v ktorej pôsobil národný buditeľ a básnik Vladimír Roy) a pôvodne renesančný katolícky kostol, ktorý bol v roku 1940 prestavaný do barokovo-klasicistického štýlu.

V roku 1999, na 350. výročie udelenia jarmočných privilégií, sa v Púchove obnovila tradícia jarmokov. Silnú tradíciu v meste má ochotnícke divadlo a folklór. Miestne divadelné súbory patria k špičke ochotníckej scény.

V meste pôsobí športový klub MŠK Púchov, zastrešujúci 10 športov (hlavne kolektívnych). Prírodné okolia Púchova je vhodné na cykloturistiku, turistiku, plávanie a zimné športy.

Vynikajúce podmienky pre rekreačný i vrcholový šport v Púchove dopĺňujú aj moderné súkromné športové a tréningové centrá so športoviskami pre fitness, bedminton, tenis, squash, bowling, stolný tenis či cross-gym.

Púchov bol v rokoch 2013 a 2014 turistickým portálom slovakregion.sk vyhlásený za Najkrásie mesto Slovenska.

Mestský park v Púchove

LYSÁ POD MAKYTOU

Obec leží na rozhraní Bielych Karpát a Javorníkov, v tesnej blízkosti hraníc s ČR. Prvá zmienka o obci je z roku 1471 (Lyzsa). Patrila pod panstvo Lednica. Obec bola založená na základe valašského práva. Prví valasi prišli v 2. polovici 15. storočia. Typická je z tohto obdobia roztrúsená zástavba. V minulosti bola v obci tzv. „tridsiatková stanica“ na výber poplatkov za prechod z Uhorska do Česka.

V obci stojí katolícky kostol z roku 1824 so zvonom z roku 1770 odliatym v Kremnici. V časti Strelenka nájdete drevenú zvonicu z roku 1933 a v časti Beňadin kaplnku. V blízkosti osady sa nachádza viac ako 30 kopianíc.

Z obce vedie žltá turistická značka (8584) vedúca až na Makytu (923 m n. m.).

Lysá je dôležitým lyžiarskym strediskom vďaka Skiparku Dešná. Ponúka 6 upravených a zasněžovaných zjazdoviek (najdlhšia má dĺžku 1300m) a bežecké trasy v dĺžke 5 km.

Svahy sú vhodné aj pre menej skúsených lyžiarov a na rodinnú lyžovačku.

MESTEČKO

Obec leží v strede púchovskej doliny, na rozhraní Bielych Karpát a Javorníkov v doline rieky Biela voda. Najstaršia písomná zmienka o nej je z roku 1471 (Myesteczko). Patrila pod panstvo Lednica. Kataster obce je dôležitou archeologickou lokalitou. Okrem nálezov nástrojov a zbraní z keltského obdobia (4. – 1. storočia pred n. l.) boli na Škalianovci odkryté popolnicové (žiarové) pohrebiská lužickej kultúry (neskorá doba bronzová) a na lokalite Mestecká skala hrádok púchovskej kultúry (30 x 50 metrov) a zemné valy, dobre viditeľné ešte aj dnes. Opevnenie (z konca prvého storočia pred n.l.) však bolo do značnej miery zničené ťažbou kameňa. Obec má živé folklórne tradície.

MOJTÍN

Obec leží v severnej časti Strážovských vrchov. Je to najvyššie položená obec Púčovského okresu (636 m n.m.). Prvá zmienka o obci je z roku 1364 (Moite), z roku 1397 je známy názov Mahtyn. Patrli pod panstvo Košeca.

V obci nájdete neskoroklasicistický kostol sv. Cyrila a Metoda (1863), v jeho interiéri sa nachádzajú oltárny obraz Cyrila a Metoda a obraz Immaculatia od slovenského maliara Jozefa Božetecha Klemensa.

Známym rodákom z Mojtiny je tzv. „večný vojak“ Ladislav Gabriš-Škultéty, ktorý od svojho trinásteho roku slúžil osemdesiat rokov v službách štyroch cisárov. Prežil 22 vojen na 256 bojiskách a vojenská história ho pokladá za najdlhšie slúžiaceho vojaka sveta

Lyžiarske stredisko SKI MOJTÍN (697 – 942 m n.m.) leží na severných svahoch Javoriny, Veľkého a Malého Grúňa. Návštevníci v ňom nájdu upravené lyžiarske trate (dĺžka 7400m) s možnosťou zasněžovania, 6 lyžiarskych vlekov a 1,5km značených bežeckých okruhov na bežecké lyžovanie.

Mojtínom prechádza cyklotrasa 5313 a turistické chodníky 2691,5587 a 8583. Pokladom Strážovských vrchov sú speleoalpinistické lokácie. V Mojtíne a jeho okolí sa nachádzajú predovšetkým tri: Mojtínska priepastná jaskyňa priamo pod obcou Mojtín, má hĺbku 104 metrov (uzavretá pre verejnosť) a Jaskyňa na Rúbani má hĺbku 92 metrov, dĺžku 500m (uzavretá pre verejnosť).

Výnimočnou je Jaskyňa sv. Jozefa v Zraze, ktorá je zároveň kostolom (je v nej umiestnená socha sv. Jozefa, patróna robotníkov). Od roku 1885 je vysvätená (počas bohoslužieb sa do nej vojde až 400 ľudí). Vchádza sa do nej z obce Mojtín po modrej turistickej značke.

NIMNICA

Obec leží na pravom brehu rieky Váh v pohorí Javorníky. Prvá zmienka o obci je z roku 1408 (Nywnycze). Patrila pod panstvo Lednica. V roku 1979 bola pričlenená k Púchovu. Od roku 1990 je opäť samostatnou obcou.

V obci sa našli archeologické pozostatky šperkov z rímskeho obdobia. Na úpätí vrchu Hrebeň bolo v roku 1950 odkryté staroslovanské pohrebisko. Na svahoch Holíša zase bolo sídlisko púčovskej kultúry z doby rímskej. V obci sa nachádza kostol Fatimskej Panny Márie a pamätník Mladým rehoľníkom. Význam obce vzrástol so vznikom vodnej nádrže Nosice a vodnej elektrárne Nosice. Vodná nádrž (cca 12 km dlhá a 1km široká) je rekreačnou oblasťou s možnosťou plavby vyhladkovou loďou po priehrade, vodných športov, je rajom rýb a vodných vtákov. Kúpele Nimnica sú najmladšie slovenské kúpele. Nimnická minerálna voda obsahuje sodík, draslík, horčík, železo, vápnik, chlór, jód a voľný oxid uhličitý a vďaka nim má liečivé účinky. Voda sa využíva sa na pitnú a inhaláčnú liečbu, ale aj na vaňové uhlíčité kúpele, ktoré prinášajú úľavu od bolesti.

Turistov a cyklistov láka hlavne príroda Javorníkov a Strážovských vrchov. Obcou prechádza cyklotrasa 002 a turistický chodník 2693.

STREŽENICE

Obec leží v tesnej blízkosti na rozhraní Ilavského podolia s Bielymi Karpatmi pri ústí Bielej vody do Váhu. Územie obce je najvýchodnejším výbežkom Vršatských bradiel (podcelku Bielych Karpát).

Prvá zmienka o obci je z roku 1408 (Stresnycza). Patrila pod panstvo Lednica. Ako strážna osada existovala pravdepodobne už v 9. storočí. Názov obce súvisí so strážnymi vežami medzi hradmi Súlov, Považský hrad a Lednica. Jedna z nich bola aj na miestach, kde dnes leží obec. Pôvodne bola obec súčasťou Púchova, od roku 1990 je samostatná.

Obec leží v llavskom podolí na dolnom toku riečky Pružinka. Prvá zmienka o obci je z roku 1327 (Wizolay). Okolie obce je bohaté na archeologické nálezy. V časti Krahulec, Cesciny a Petrova hora veľkomoravské moholy v kruhovitom pôdoryse z 9. a 10. storočia nášho letopočtu. V časti Zákľuky-Rakovec objavili archeológovia pozostatky polnohospodárskej osady z mladšej doby bronzovej (1000 - 1200 rokov pred n. l.). Neďaleko Zákľuk na brale Skala-Jankov háj stál prastarý strážny hrádok, po ktorom možno ešte v súčasnosti nájsť stopy.

VISOLAJE

Obec leží v llavskom podolí na dolnom toku riečky Pružinka. Prvá zmienka o obci je z roku 1327 (Wizolay).

Okolie obce je bohaté na archeologické nálezy. V časti Krahulec, Cesciny a Petrova hora veľkomoravské moholy v kruhovitom pôdoryse z 9. a 10. storočia nášho letopočtu. V časti Zákľuky-Rakovec objavili archeológovia pozostatky polnohospodárskej osady z mladšej doby bronzovej (1000 - 1200 rokov pred n. l.). Neďaleko Zákľuk na brale Skala-Jankov háj stál prastarý strážny hrádok, po ktorom možno ešte v súčasnosti nájsť stopy.

V obci stojí kostol sv. Gála, pôvodne z roku 1332, prestavaný do barokovej podoby v roku 1786. V budove neskorobarokového prístenného hostinca údajne nocovala pannonička Mária Terézia. Budova hostinca je však v tomto čase už schátraná.

VYDRNÁ

Obec leží v juhozápadnej časti Javorníkov. Je to obec s najmenším počtom obyvateľov v púčovskom kraji. Prvá zmienka o obci je z roku 1475 (Widrna). Patrila pod panstvo Lednica.

V okolí obce boli odkryté moholy z veľkomoravského obdobia. V obci sa nachádza 150-ročná lipa a drevená zvonica. V rokoch 1918 - 1919 v obci pôsobil národopisár a folklorista Ján Geryk. Rodáci z obce sa zúčastnili na legendárnej Národopisní výstavě Československej v Prahe v roku 1859.

V blízkosti obce vedie zelená turistická značka cez Hrebienok (začína pri Lednickom hrade).

ZÁRIEČIE

Obec leží na rozhraní Bielych Karpát a Javorníkov, na brehoch rieky Biela voda. Prvá zmienka o obci je z roku 1475 (Zaryeczce). Patrila pod panstvo Lednica. V 14. - 17. storočí na území obce prebehla valašská kolonizácia. Nálezy dokazujú osídlenie oblasti už v 3. tisícročí pred n. l. Po výstavbe železnice Púchov - Horní Lideč (1937) sa začal výraznejší hospodársky rozvoj obce. Obec je preslávená cyklotrialom. Z miestneho klubu pochádza viacer ojazdcov svetovej úrovne.

V obci sa nachádza evanjelický kostol z roku 1786, zvonica, socha (busta) M. R. Štefánika. Cez obec prechádza turistický chodník 5582.

ZUBÁK

Obec leží v severnej časti Bielych Karpát. Prvá zmienka o obci je z roku 1471 (Zwbaky). Patrila pod panstvo Lednica.

Územie obce bolo osídlené už v strednej dobe bronzovej (14. storočie pred n.l. - lužická kultúra)

V lokalite Hrádok-Porturnie bolo objavené prehistorické opevnenie.

V obci môžete vidieť kostol sv. Vendelína (zo začiatku 19. storočia), kaplnku sv. Vendelína, kaplnku Panny Márie, historickú faru, či sirkový prameň. Okolie obce je bohaté na ľudovú architektúru (početné kopianice v okolí). Na rozhraní obcí Dohňany a Zubák, na Tlstej hore, je od roku 2009 postavená turistická rozhľadňa. Cez obec prechádza turistický chodník 5582. Zaujímavosťou je úzkorozchodná lesná železnica veľkostatku v Lednických Rovniach. Vedie z Lednických Rovní do katastrálneho územia obce.

TURISTICKÉ A INFORMAČNÉ KANCELÁRIE V PÚCHOVE A OKOLÍ

Púčovské informačné centrum

Hoeninggovo námestie 2002/5, 020 01 Púchov
tel.: +421 908 783 176
www.puchov.sk

Česko-slovenské regionálne a spoločenské centrum Púchovskej doliny
Dohňany 74, 020 51 Dohňany
tel.: +421 42 44 50 912
mail: info@dohňany.sk
www.puchovskadolina.sk

1. Slovensko-české infocentrum Kohútka
Lazy pod Makytou 1133, 020 55 Lazy pod Makytou
tel.: SK +421 42 20 28 902, CZ +420 57 11 60 800
mail: infocentrum@kohutka.info
www.kohutka.info